

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovéj a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **J. S., B.**, právne zastúpeného JUDr. M. M., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Ú.P.D.N.Z.S.**, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. k. SK 971/00002/2007/R zo dňa 7. marca 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 137/2007-48 zo dňa 17. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. apríla 2008, č.k. 1S 137/2007-48, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia predsedu žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie žalovaného č.k. SK 971/00002/2007 zo dňa 8. februára 2006 o nevyhovení žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií v zmysle § 14 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o slobode informácií).

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v medziach žaloby sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

Konštatoval, že zákon o slobode informácií neukladá povinnej osobe povinnosť vytvárať na základe žiadosti žiadateľa informácie, ktoré v momente podania žiadosti neexistujú a povinná osoba nie je povinná robiť s informáciami, ktoré už má k dispozícii, operácie, ktoré by viedli ku vzniku informácií, ktoré boli síce požadované žiadateľom, avšak v momente podania žiadosti ešte neexistovali. Vyjadril názor, že povinná osoba nie je na základe žiadosti o informácie povinná spracovávať už existujúce informácie takým spôsobom, že sa z nich po spracovaní stanú kvalitatívne odlišné, resp. nové informácie.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi pre neúspech v konaní náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a jeho žalobnému návrhu vyhovel a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. Krajskému súdu vytýkal, že sa stotožnil so závermi správnych orgánov, nevykonal žiadne dôkazy smerujúce k zisteniu, či žalovaný disponuje požadovanými informáciami a svoje zamietavé rozhodnutie založil len na právnom posúdení veci. Vyjadril názor, že žalovaný mal vzhľadom na zistený skutkový stav aplikovať ustanovenie § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií a mal dohodnúť so žalobcom iný spôsob sprístupnenia informácií. Zdôraznil že si nemožno zamieňať pojem vytvorenie novej databázy s pojmom nová informácia. Uviedol, že povinnej osobe prináleží len rozhodnúť o tom, či požadovanou informáciou disponuje a teda ju sprístupní alebo ňou nedisponuje a teda žiadosti nevyhoví. Dodal, že povinná osoba len uviedla, že nedisponuje jednotnou databázou zahŕňajúcou všetky požadované informácie spôsobom, ktorý žiadal žalobca, avšak povinná osoba by takto mohla stále tvrdiť, že požadované informácie neexistujú v databáze požadovanej žiadateľom a týmto spôsobom obchádzať účel zákona o slobode informácií.

Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na odôvodnení a zákonnosti svojho rozhodnutia a žiadal rozsudok krajského súdu potvrdiť. Na podporu

svojho záveru argumentoval správou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, v zmysle ktorej povinná osoba nie je na základe žiadosti o informácie povinná spracovávať už existujúce informácie takým spôsobom, že sa z nich po spracovaní stanú kvalitatívne odlišné resp. nové informácie a ďalej, že nie je povinná zoraďovať informácie do tabuliek alebo ich usporadúvať podľa kritérií stanovených žiadateľom.. Zdôraznil, že tvrdenia žalobcu vychádzali z predpokladu, že povinná osoba má k dispozícii všetky ním požadované informácie v inej než elektronickej podobe, avšak žalovaný nedisponuje informáciou v požadovanej štruktúre a rozsahu a povinnosť vytvárať pre žiadateľov databázu informácií, ktorou povinná osoba nedisponuje, zákon o slobode informácií neukladá. Dodal, že požadovanými informáciami nedisponuje ani v inej ako elektronickej podobe a preto nebolo ani dôvodné dohodnúť so žalobcom iný spôsob sprístupnenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c OSP v spojení s § 10 ods. 2 zákona preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronicou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

Odvolací súd zo spisu krajského súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného zistil, že žalobca sa žiadosťou doručenou žalovanému dňa 30. januára 2007 v zmysle § 14 zákona o slobode informácií domáhal sprístupnenia informácií a to tak, že požadoval meno, priezvisko (obchodné meno alebo iné označenie alebo názor fyzickej alebo právnickej osoby s kódom lekára a poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, adresu poskytovateľa zdravotnej starostlivosti (PSČ, obec/ mesto, ulica, súpisné číslo) a adresu lekára (PSČ, obec/ mesto, ulica,

súpisné číslo), ktorú uviedol v súvislosti s konaním o pridelenie kódu, všetkých lekárov a poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, ktorí majú vydaný kód lekára alebo kód poskytovateľa zdravotnej starostlivosti ku dňu 1. januára 2007, v zmysle § 20 zákona č. 581/2004 Z.z. a to všetko vrátane starých kódov (platných do 31. decembra 2006) a nových kódov (platných od 1. januára 2007).

Prvostupňovým správnym rozhodnutím žalovaný žiadosti nevyhovel a svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v súvislosti s vydávaním kódov lekárom a poskytovateľom zdravotnej starostlivosti nedisponuje jednotnou databázou, ktorá by zahŕňala všetky požadované informácie. Konštatoval, že za účelom vyhovenia žiadosti by musel Ú. vytvoriť novú databázu, t. j. novú informáciu, ktorou nedisponuje a zákon mu takúto povinnosť ani neukladá.

Napadnutým druhostupňovým rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie s odôvodnením, že Ú. nemá k dispozícii jednotnú databázu zahŕňajúcu informácie v požadovanej štruktúre a rozsahu a stotožnil sa so záverom prvostupňového orgánu, že zákon povinnej osobe neukladá povinnosť takúto databázu vytvárať. K námietke žalobcu, že neexistencia jednotnej databázy nie je dôvodom na vytvorenie novej informácie, ale dôvodom na vytvorenie iného spôsobu sprístupnenia uviedol, že toto by bolo možné len v prípade, ak by Ú. mal k dispozícii všetky žalobcom požadované informácie v inej než elektronickej podobe.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že žalovaný nie je povinný vytvárať databázu informácií, ktorými pri podaní žiadosti nedisponuje. Z logického a sémantického výkladu dotknutých ustanovení zákona o slobode informácií je zrejmé, že právo na prístup k informáciám sa týka len tých informácií, ktoré má povinná osoba k dispozícii a dohodnúť si iný spôsob sprístupnenia požadovaných informácií prichádza do úvahy len v prípade, ak povinná osoba disponuje informáciami v požadovanom rozsahu a štruktúre, avšak nemôže ich sprístupniť žiadateľovi ním požadovaným spôsobom, teda sa netýka prípadu, kedy povinný subjekt požadovanými informáciami nedisponuje. Zákon o slobode informácií v žiadnom ustanovení neukladá povinnému subjektu spracovávať údaje do určitých databáz, ak o to požiada žiadateľ a teda ani v predmetnej veci nemal žalovaný povinnosť takúto databázu vytvárať.

Nakoľko dôvody uvádzané žalobcom neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému trovy nevznikli (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. februára 2009

Anna Žáková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová